Ministerstwo
Klimatu i Środowiska

Sekretarz Stanu
Krzysztof Bolesta

DPN-WWM.421.1.2026.MW
4333154.17629890.14431737
Warszawa, 15-05-2026

Dotyczy: pisma z dnia 16.04 br., znak: V.7203.10.2024.MŻe, w sprawie projektu ustawy odorowej.

Pan
Adam Krzywoń
Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,

podzielam stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich, iż problem uciążliwości zapachowych stanowi istotne wyzwanie z punktu widzenia ochrony jakości życia mieszkańców oraz wymaga systemowego podejścia legislacyjnego. W obowiązującym stanie prawnym zakres oddziaływania przedsięwzięć w zakresie uciążliwości zapachowej oraz możliwości jego ograniczania są rozproszone pomiędzy różne instrumenty prawne, co w praktyce nie zawsze zapewnia wystarczającą ochronę przed negatywnymi skutkami lokalizacji tego typu inwestycji.

Jednym z podstawowych narzędzi, ograniczających lokalizowanie przedsięwzięć potencjalnie uciążliwych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej pozostaje polityka przestrzenna prowadzona na poziomie gminy. Potencjalne negatywne skutki planowanych działań i przedsięwzięć są identyfikowane na etapie planowania przestrzennego, w szczególności w toku opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, które przed uchwaleniem wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W ramach tych instrumentów możliwe jest wprowadzanie zapisów ograniczających lub wykluczających lokalizację określonych rodzajów przedsięwzięć na danym obszarze.

Można jednak zauważyć, że nawet prawidłowo przeprowadzone procedury planistyczne i środowiskowe nie pozwalają na pełne wyeliminowanie konfliktów społecznych związanych z oddziaływaniem zapachowym, co pozostaje zbieżne z sygnalizowanymi przez Rzecznika Praw Obywatelskich problemami zgłaszanymi przez mieszkańców i jednostki samorządu terytorialnego.

Na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ dokonuje oceny bezpośredniego i pośredniego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym na zdrowie i warunki życia ludzi, a także określa możliwości zapobiegania oraz ograniczania negatywnych oddziaływań. W decyzji tej możliwe jest również nałożenie na inwestora określonych obowiązków, w tym działań zapobiegawczych, ograniczających lub monitorujących.

Brak jednolitych regulacji w zakresie uciążliwości zapachowej na poziomie unijnym, w szczególności w formie dyrektywy lub wspólnych wytycznych, utrudnia skuteczne

przeciwdziałanie temu zjawisku, jednak negatywny wpływ na zdrowie ludzi oraz jakość życia, uzasadnia potrzebę wprowadzenia rozwiązań o charakterze systemowym.

W Ministerstwie Klimatu i Środowiska trwają obecnie wewnętrzne prace uzgodnieniowe nad przygotowanymi rozwiązaniami prawnymi dotyczącymi uciążliwości zapachowej, a także prace związane z przygotowaniem wniosku o wpis projektu do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów wraz z opracowaniem oceny skutków regulacji (OSR). Działania te stanowią kolejny etap prac zmierzających do przygotowania kompleksowej regulacji prawnej w tym obszarze.

Po zakończeniu etapu uzgodnień wewnętrznych projektowane rozwiązania, zgodnie z obowiązującym procesem legislacyjnym, będą przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych.

Z wyrazami szacunku

Krzysztof Bolesta
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/